



HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi



HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.–4.7.2021

Lauantai 3.7.2021
Vuoroveisuut klo 10.30
Leena-Marja Renko

Siionin virsi 7.

Kun veisataan yhdessä, virtuaalisesti tai fyysisesti, kohtaavat sävel, sanat, ihminen ja hänen koko elämänsä. Veisatessa voi kokea, että elämänpiiri laajenee ja ulottuu ympäri maailman. Jaamme yhteistä inhimillistä kohtaloa läheisten ja kaukaisten ihmisten kanssa. Ehkä tapahtuu kuten Jaakko Haavio kuvaa virressä: katsomme avaralle ja silmin avoimin.

Läsnä on myös paljon salattua. Veisattu rukous hapuilee Jumalaa kohti ja saa aina uutta sisältöä. Uskon, että virsi tavoittaa ja synnyttää jotain, jota en pysty ilmaisemaan. Se kurkottaa sanojen ja sävelten tuolle puolen.

Siionin virsien veisaaminen, siihen liittyvät tilanteet ja ihmiset ovat vaikuttaneet syvästi elämäni ja ajatteluuni. Tämän olen oivaltanut vähitellen vuosien aikana. Virsien kuvat Jumalasta, ihmisestä ja heidän välisestä suhteestaan ovat muovanneet ja avartaneet käsitystä uskosta ja elämästä. Yhtä paljon on vaikuttanut veisaava yhteisö ja ihmisten tapa olla keskinäisessä vuorovaikutuksessa. Kuuntelu, vuoropuhelu ja hyväksyvä katse ovat synnyttäneet virsien teologiasta virtavaa elämää, luottamusta ja arjen toivoa.

Kun veisataan virttä yhdessä, syntyy mielikuvia ja kokemuksia, jotka voivat olla keskenään ristiriitaisiakin. Virsi kirjoitetaan ja sävelletään uudelleen joka kerta, kun se veisataan. Myös virttä veisatessani olen oman elämänhistoriani muokkaama. Elämän perusrakenteet syntyminen, rakkaus, kärsimys ja kuolema ovat läsnä jokaisen veisaajan ainutkertaisena kokemuksena. Oman ilonsa ja kipunsa äärellä yksin oleva veisaaja kuitenkin aavistaa, että jokainen kanssaveisaaja on myös oman kipunsa ja ilonsa puhuteltavana.

Yksityisen veisaajan ääni muuttuu osaksi yhteistä veisuuta, jossa kenenkään ääni ei nouse toisen yli eikä jää toisen alle. Yhteinen veisuu syntyy riippumatta siitä, veisaanko ääneen vai hiljaa mielessäni, veisaanko ensimmäistä kertaa, vai ovatko virret tuttuja jo lapsuudesta asti. Yhteinen veisuu syntyy riippumatta ihmisten erilaisuudesta tai samanlaisuudesta, riippumatta uskon kokemuksesta tai uskon uupumisesta. Veisaajat sulautuvat yhteen ääneen, katsovat kohti hyvää Jumalaa ja etsivät Hänen rakastavaa katsettaan.

Siionin virsissä käyvät vuoropuhelua vanhat Raamatun ja tradition kielikuvat tämän päivän elämän kuvien ja ihmisen kokemuksen kanssa. Virressä monet sanat saavat uudenlaisen merkityksen. Alussa veisatussa virressä numero 7 sana ”yksinkertaisuus” saa syvempää sisältöä kuin ehkä yleensä sille annetaan. Virressä yksinkertaisuus nähdään arvokkaana ja tavoiteltavana. Se auttaa



HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi



HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.-4.7.2021

Runoilija ei kuitenkaan vertaa veisaavaa minää suorittavaan minään. Hän vertaa valoon: ”Valo viipyy mailla, kutsuu ruohon kukkaan.” Viipyä, kutsua kukkaan. Niin arvokasta ja välttämätöntä kuin kaikki ponnistelu ja työ onkin, virsi kuitenkin tuo näkyviin valon, joka kannattelee koko elämää. Se viipyy ja kutsuu kukkaan myös silloin kun ihminen on voimaton, kärsimyksen, sairauden tai luopumisten painama. Mitä tuo viipyminen ja kukkaan kutsuminen voisikaan olla!

Siionin virsi 142

**

Virsi 144 kuvaa juhlavasti ja rohkeasti Jumalan suuruutta ja hyvyyttä. On vaikeaa, oikeastaan mahdotonta kuvitella tai kuvata, mitä on Jumalan armo, mitä on hänen rakkautensa. Ihmisen käsitys- ja ilmaisukyky ovat tässäkin kohtaa hyvin rajallisia. Jo Vanhassa testamentissa kuvataan Jumalan salaisuutta jylhin vertauksin kuten psalmissa: ”Syvyys huutaa syvyydelle, kun sinun koskesi pauhaavat” tai Jobin kirjassa: ”Olen liian vähäinen, miten voisin vastata sinulle. Minä panen käden suulleni ja vaikenen.”

Ihminen on itse hauras, rikkoo toista ihmistä ja itseään vastaan, on osallisena yhteiskunnan rakenteellisiin rikoksiin, käyttää itsekkäästi hyväksi toista ihmistä ja luomakuntaa.

Jumala on jotain aivan muuta. Hän kohtaa ihmisen ehdoitta ja ottaa vastaan epäröimättä. Tätä virsi vakuuttaa Raamatusta ja luonnosta nousevien kuvien avulla. Kurjan ihmisparan ja salatun Jumalan kohtaaminen tapahtuu koko ajan.

Pyhyys on läsnä kätkeytyneenäkin, sitä ei ihminen voi ottaa haltuun, käyttää hyväksi ja omia itselleen tai jollekin ryhmälle. Tämän virren juhlavan iloinen viesti kätkeytyy haikean kauniiseen melodiaan ja runouteen, jossa pimeä ja valo kohtaavat rohkaisevalla tavalla.

Siionin virsi 144

**

Virsi 154 on myös uusi virsi kokoelmassa. Teppo Nuorva on luonut kokonaisuuden, jonka koen samalla kertaa meditatiivisena ja juurevana. Tämä virsi kokoaa aiempien virsien ajatuksia yhteen. Yksinkertaisuus näyttää voimansa. Arjen mystiikka tulee lähelle ihmistä. Sanojen ja sävelen tietty koruttomuus rauhoittaa ja rohkaisee. Ihminen saa olla oma itsensä ja antaa oman sisältönsä veisaamaansa virteen. Luottamus Jumalaan kulkee mukana lahjaksi annettuna ja arkeen kietoutuneena.

Näin virsi toimii parhaimmillaan. Se ruokkii ihmisissä erilaisia asioita, se on avoin veisaajan tulkinnoille. Ajattelen että Siionin virret samoin kuin jumalanpalveluksen virret ja liturgia ovat



HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi



HERÄTTÄJÄJUHLAT
Kauhava 2.-4.7.2021

turvallinen pohja yhteiselle rukoukselle. Veisatessa ei oteta valtaa eikä hallita. Veisaaja tietää, mitä rukoillaan, hän voi luottavaisesti heittäytyä mukaan ja antaa oman elämänsä sisältöä virteen.

Nämä sisällöt kohtaavat turhentamatta toisiaan. Samalla virsi kuljettaa mukanaan kokemuksia ja muistoja tilanteista, jolloin virttä on veisattu aiemmin. Kun veisaan, koen liittyväni yhteen myös edellisten sukupolvien ja jo kuolleiden ystävien kanssa.

Virren tekijät ja muokkaajat ovat puhuttelevan haasteen edessä. Veisaaja on uuden virren äärellä hapuilemassa sanoja ja säveltä omaan etsintäänsä. Onko tässä rukoukseni, liitynkö näihin sanoihin? Näenkö oman elämäni, toivoni ja uskoni tämän virren kantamana? Rohkaistunko katsomaan kohti hyvää Jumalaa, voinko veisata tätä virttä ilman toiseuden tai ulos sulkemisen kokemusta.

Kun veisaan, käännyin kohti ihmistä suurempaa voimaa... voimaa, jonka edessä ollaan usein neuvottomia, tietämättömiä, hätäntyneitäkin. Kun veisaamme yhdessä, rohkaisemme toisiamme luottamaan salatun Jumalan hyvyyteen ja armahtavaisuuteen.

[Siionin virsi 154](#)